

Плѣвенъ. Отъ Плѣвенъ пристигналъ околистиятъ началникъ, лудия Неджибъ съ 1000 конника. Севлиевскиятъ кръвопиецъ Саадулахъ ефенди застаналъ начело на грамадната сбирщина въоръжени турци, черкези, татари.

Турцитѣ решили да пробиятъ българския фронтъ (челна линия) на три мѣста: при село Душево, при Градница и при Дебнево.

Съ голѣмъ пристѣпъ многобройнитѣ башибозуци пробии при Душево, въпрѣки юнашката българска защита. Храбриятъ габровски командиръ щѣлъ да бжде заобиколенъ отъ турската сганъ, която минавала рѣкитѣ и бърдата по всички кози пѣтеки. Бочаровъ остѣпилъ съ малкото си хора да брани Батошево, но турцитѣ нахлули отъ всѣка страна и превзели хубавото село, което веднага ограбили и запалили. Изгорѣли 329 кѣщи. Сѣщо така тѣ ограбили и манастиря.

На 8 май презъ нощта Балканътъ се покрилъ съ дебелъ снѣгъ. Студенъ вѣтръ се спусналъ отъ планинскитѣ усои и замразилъ голото и босо българско население, което зъзнѣло изъ горитѣ, въ които избѣгало, поради нахлуването на турцитѣ.

Голѣма турска сила пробиа линията и при Градница и теглила право въ с. Кръвеникъ. Защитата тука командували дѣдо Филю и габровския юнакъ Тотю Ивановъ. Турцитѣ дали много жертви, но превзели селото Кръвеникъ, което ограбили и запалили, както и Батошево. Злочестото българско население избѣгало изъ горитѣ, а дѣдо Филю съ своята дружинка билъ заобиколенъ отъ турцитѣ. Но той повелъ съ младежка сила хората си, пробилъ турския обръчъ и се оттеглилъ къмъ Балкана. За зла честь каракачани го видѣли и издали. Конната турска